

Kdor poje, slabo ne misli

Ob 25-letnici

MePZ Domel

Ladi Trojar

25-letnica MePZ Domel. Koncert v Železnikih. Foto: Anton Sedej

Pesem je zvesta človekova spremljevalka. Oglasi se ob zibelki in ga spremlja vse življenje v lepih in težkih trenutkih. Bodri ga v težavah, razveseljuje in z njim vred hrepeni po sreči.

Prav tako smo mislili nekateri navdušenci in se v juniju 1979 na pobudo takratnega direktorja Iskre Železniki Toneta Rakovca zbrali na avdiciji v kulturnem domu. Takole piše v naši kroniki:

"Junij 1979 - Preizkušnja in razporeditev po glasovih. Trema, da se glaski in glasovi tresejo kot nizki C. Kot navadno prevladuje šibki spol. Skupinica je precej majhna in še od tistih jih nekaj, potem ko ugotove, da bo delo resno, odpade. Škoda, tako velika je Selška dolina, pa tako malo pevcev."

Ko smo po podjetjih nabrali še nekaj pevcev, smo jeseni začeli z delom kot MePZ Iskra. Svoj og-

Ob 650-letnici Železnikov. Foto: Aleksander Čufar

njeni krst smo doživeli v Sorici, in sicer 29. 11. 1979, skupaj z Nonetom Cvetko Golar. Skozi zaveso smo s strahom opazovali, koliko gledalcev se je zbralo. Najbolj smo navdušili s pesmijo njihovega rojaka Naceta Freliha O slovenska domovina. To pesem še danes z užitkom prepevamo.

Potem so se nastopi kar vrstili. V goste smo povabili pevce iz pobratene občine Števerjan in si zagotovili gostovanje pri njih. Posneli smo nekaj pesmi za radio Trst in ob prijaznih gostiteljih preživeli čudovit dan.

Ob organizaciji Mirka Polajnarja smo peli tudi v Selah na Koroškem. Kakšen sprejem in v srce segajoča koroška pesem!

Seveda smo nastopali in še nastopamo tudi doma. Peli smo v Sorici, Dražgošah, Škofji Loki, Cerknem, Otaležu, Kranju, Podnartu, na Visokem, v Žalcu in še drugod po Sloveniji.

Tudi danes nastopamo na različnih proslavah in na vsakoletnih občinskih revijah. Vsaki dve leti pa organiziramo letni koncert zbora in nanj povabimo različne goste.

Gojimo umetne pesmi različnih narodov, najraje pa pojemo slovenske narodne. Tako naša pesem zveni zdaj žalostno, zdaj veselo, odvisno od časa in kraja nastopa.

Škoda je, ker je zbor zapustilo veliko pevcev in

nas je zdaj samo dvaindvajset. Večkrat smo si na različne načine prizadevali pridobiti mlade moči, a nismo uspeli.

Kot vsaka ljubiteljska skupina je tudi naš zbor doživljal vzpone in padce. Tudi odrasli smo kot otroci: če ni motivacije – nastopa, delavnost pade. Kadar vemo, da nas čaka prireditev, prihajamo na vaje redno, četudi večkrat tedensko, in dober nastop je kot balzam za naše trdo delo.

Medtem smo se preimenovali v MePZ Domel. Ves čas nas podjetje tudi finančno podpira in veseli smo, da so nas zdaj večkrat povabili, da nastopimo na novoletnem srečanju njihovih upokojencev.

Poleg nastopov skoraj vsako leto organiziramo tudi izlet. Tako smo prekržarili Slovenijo podolgem in počez. Vedno smo združili prijetno s koristnim in naša pesem je zvenela v prelepah kraških jamah, na gradovih, v muzejih, cerkvah.

Družimo se tudi na novoletnih srečanjih.

In tako je preteklo petindvajset let! Najbrž si nihče izmed nas ni mogel misliti, da bomo res tako dolgo vztrajali, niti naš neutrudni pevovodja France Čufar, ki je z nami od samega začetka.

Vztrajali pa smo zato:

*ker je pesem hrup, je sol, je solza na licu,
pesem je poljub, je stisk roke,
PESEM JE SRCE, ČE GA IMAŠ.*